

Warszawa, dnia 9 września 2015 r.

Poz. 1336

USTAWA

z dnia 9 lipca 2015 r.

o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 4:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przestępstw i wykroczeń dotyczących zgodności przekraczania granicy państwowej z przepisami, związanymi z jej oznakowaniem, wykonywaniem pracy przez cudzoziemców, prowadzeniem działalności gospodarczej przez cudzoziemców oraz powierzaniem wykonywania pracy cudzoziemcom, a także przestępstw określonych w art. 270–276 Kodeksu karnego dotyczących wiarygodności dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej, dokumentów uprawniających do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dokumentów wymaganych do ich wydania,”

b) lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) przestępstw przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu oraz przestępstw i wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, pozostających w związku z wykonywaniem komunikacji lotniczej,”

c) lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) przestępstw określonych w art. 264a Kodeksu karnego, przestępstw i wykroczeń określonych w ustawie z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 769) oraz wykroczeń określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149, z późn. zm.⁴⁾,”;

2) w art. 9e w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określonych w art. 270–276 Kodeksu karnego w zakresie wiarygodności dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej, dokumentów uprawniających do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dokumentów wymaganych do ich wydania,”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 z dnia 22 października 2013 r. ustanawiającego europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) (Dz. Urz. UE L 295 z 06.11.2013, str. 11) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2011 z dnia 25 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej oraz ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268 i 1322.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 357, 1066, 1217, 1240 i 1268.

3) w art. 9f w ust. 1 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:

„2c) określone w art. 270–276 Kodeksu karnego dotyczące wiarygodności dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej, dokumentów uprawniających do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dokumentów wymaganych do ich wydania,”;

4) po art. 10a dodaje się art. 10aa w brzmieniu:

„Art. 10aa. 1. Wykonując czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1, zlecone przez właściwe organy państwowe, Straż Graniczna posiada bezpośredni dostęp w celu wglądu do informacji o osobach poszukiwanych, o których mowa w art. 20 ust. 2a pkt 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.⁵⁾).

2. Straż Graniczna informuje Policję o odnalezieniu osoby poszukiwanej oraz może wnioskować o przekazanie przez Policję informacji uzupełniających lub dokumentów, w zakresie umożliwiającym wykonanie czynności zleconych przez właściwe organy państwowe.

3. Policja przekazuje na wniosek Straży Granicznej informacje uzupełniające lub dokumenty we wnioskowanym przez Straż Graniczną zakresie.

4. Bezpośredni dostęp, o którym mowa w ust. 1, uzyskuje się za pomocą systemów teleinformatycznych.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób informowania Policji o odnalezieniu przez Straż Graniczną osób poszukiwanych, o których mowa w art. 20 ust. 2a pkt 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oraz sposób przekazywania przez Policję informacji o aktualności czynności zleconych przez właściwe organy państwowe oraz innych informacji uzupełniających lub dokumentów, uwzględniając sprawną i skuteczną realizację czynności zleconych, a także konieczność zapewnienia zupełności i przejrzystości przekazywanych informacji i dokumentów.”;

5) w art. 10d uchyla się ust. 20 i 21;

6) po art. 11a dodaje się art. 11b–11d w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej, w szczególności:

- 1) bezpośredniego zagrożenia zamachem na nienaruszalność granicy państwowej lub jego dokonania,
- 2) sprowadzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa powszechnego dla życia, zdrowia lub wolności obywateli,
- 3) bezpośredniego zagrożenia zamachem na obiekty lub urządzenia wykorzystywane przez Straż Graniczną,
- 4) zagrożenia przestępstwem o charakterze terrorystycznym lub jego dokonania w stosunku do obiektów lub urządzeń, o których mowa w pkt 3, lub mogącym skutkować niebezpieczeństwem dla życia ludzkiego

– jeżeli użycie sił Straży Granicznej okaże się niewystarczające lub uzasadnia to stopień zagrożenia, do pomocy Straży Granicznej mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych”.

2. Użycie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wydanego na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

3. W przypadku niecierpiącym zwłoki decyzję o udzieleniu pomocy, o której mowa w ust. 1, podejmuje Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określający zakres i formę pomocy, zawiadamiając o niej niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów.

4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie wydaje postanowienie o zatwierdzeniu lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. Żołnierzom oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych kierowanych do pomocy Straży Granicznej przysługują w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań, wobec wszystkich osób, uprawnienia funkcjonariuszy Straży Granicznej określone w art. 11 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 5b lit. a i b, pkt 6, 7, 7a i 10 oraz art. 23. Korzystanie z tych uprawnień następuje na zasadach i w trybie określonych dla funkcjonariuszy Straży Granicznej.

6. Użycie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych w przypadkach określonych w ust. 1 ma być odpowiednie do stopnia zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej.

7. Stopień zagrożenia określa organ koordynujący działania podejmowane przez oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych na podstawie przewidywanego rozwoju sytuacji, w tym zagrożenia popełnieniem przestępstwa

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217 i 1268.

o charakterze terrorystycznym, oraz z uwzględnieniem aktualnego poziomu dostępności sił i środków pozostających w dyspozycji Straży Granicznej.

8. Organem koordynującym działania podejmowane przez Straż Graniczną oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych jest:

- 1) komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej – w przypadku działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych, wykraczających poza obszar właściwości miejscowej jednego komendanta oddziału Straży Granicznej.

9. Komendanci, o których mowa w ust. 8, koordynują działania podejmowane przez Straż Graniczną oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych w porozumieniu z Dowódcą Operacyjnym Rodzajów Sił Zbrojnych.

10. Oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych użyte do pomocy Straży Granicznej pozostają w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, podmioty organizujące współdziałanie oraz sposób:

- 1) organizacji współdziałania Straży Granicznej oraz oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych,
- 2) koordynowania działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych,
- 3) wymiany informacji i logistycznego wsparcia działań Straży Granicznej prowadzonych z pomocą oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych

– w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

12. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 11, Rada Ministrów uwzględni:

- 1) zachowanie ciągłości dowodzenia, w tym oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych;
- 2) ochronę wymienianych informacji oraz zakres logistycznego wsparcia.

Art. 11c. 1. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej, jeżeli Straż Graniczna nie dysponuje możliwością skutecznego przeciwdziałania zagrożeniu lub dokonaniu przestępstwa lub uzasadnia to rodzaj zagrożenia, mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych w formie prowadzonego samodzielnie przeciwdziałania.

2. Użycie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wydanego na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

3. W przypadku niecierpiącym zwłoki decyzję o użyciu oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych, o którym mowa w ust. 1, podejmuje Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określając rodzaj zagrożenia i formy samodzielnego przeciwdziałania, zawiadamiając o niej niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów.

4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie wydaje postanowienie o zatwierdzeniu lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do działań oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych stosuje się odpowiednio art. 3 ust. 2a ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, 1220 i 1224).

Art. 11d. 1. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa lub porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej, jeżeli siły Straży Granicznej są niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub uzasadnia to stopień zagrożenia, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Straży Granicznej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, żołnierzom Żandarmerii Wojskowej przysługują, w zakresie niezbędnym do wykonania ich zadań, wobec wszystkich osób, uprawnienia funkcjonariuszy Straży Granicznej określone w art. 11 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 5b lit. a i b, pkt 6–8 i 10 oraz art. 23. Korzystanie z tych uprawnień następuje na zasadach i w trybie określonych dla funkcjonariuszy Straży Granicznej.”;

7) w art. 40:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Delegowanie, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, jeżeli następuje z urzędu nie może przekraczać łącznie 6 miesięcy w okresie 2 lat, chyba że funkcjonariusz wyraża zgodę na dłuższe delegowanie w tym okresie.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Okres 2 lat, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia, w którym rozpoczęło się pierwsze delegowanie.

3b. W okresie 2 lat od dnia przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub innej miejscowości, funkcjonariusz może być, po raz kolejny, przeniesiony do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub innej miejscowości, tylko za jego pisemną zgodą.

3c. Przepisu ust. 3b nie stosuje się, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza do innej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej jest związane ze zmianami organizacyjnymi w Straży Granicznej i nie powoduje zmiany warunków i miejsca pełnienia służby.”;

8) w art. 43 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W razie wniesienia przeciwko funkcjonariuszowi aktu oskarżenia określonego w art. 55 § 1 Kodeksu postępowania karnego przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

9) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Funkcjonariusz nosi umundurowanie określone w przepisach wydanych na podstawie ustawy, w tym umundurowanie typu wojskowego.

2. Funkcjonariusz nosi ordery, odznaczenia i odznaki według zasad obowiązujących w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Funkcjonariusz w czasie służby jest obowiązany do noszenia przepisowego umundurowania i wyposażenia.

4. Komendant Główny Straży Granicznej określa, w drodze zarządzenia, przypadki, w których funkcjonariusz w czasie wykonywania obowiązków służbowych nie ma obowiązku noszenia umundurowania.

5. Funkcjonariusz otrzymuje umundurowanie bezpłatnie.

6. Funkcjonariusz zwalniany ze służby albo przenoszony do innej formacji mundurowej, na mocy obowiązujących przepisów i zawartego porozumienia dotyczącego przeniesienia funkcjonariusza do innej formacji mundurowej, zwraca umundurowanie wydane po raz pierwszy w związku z mianowaniem lub przeniesieniem do służby w Straży Granicznej, w przypadku gdy nie było ono używane i którego okres używalności nie upłynął, lub równowartość tego umundurowania.

7. Funkcjonariusz zwolniony ze służby, z wyłączeniem funkcjonariusza zwolnionego ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3–5 i ust. 2 pkt 2, 10 i 11, ma prawo do noszenia umundurowania.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje, wzory, kolory oraz normy należności umundurowania,
- 2) wzory oznak i emblematów,
- 3) sposób noszenia umundurowania, oznak i emblematów, a także sposób noszenia odznaki Straży Granicznej i symbolu,
- 4) warunki noszenia umundurowania przez funkcjonariuszy zwolnionych ze służby,
- 5) liczbę punktów przeliczeniowych dla poszczególnych przedmiotów oraz rodzajów umundurowania,
- 6) sposób realizacji norm należności oraz przypadki i sposób ich pomniejszania lub powiększania,
- 7) rodzaje umundurowania lub przedmioty umundurowania wydane w naturze lub formie równoważnika pieniężnego,

8) sposób ustalania i obliczania równowartości wydanego umundurowania, które podlega zwrotowi

– uwzględniając ilość, okres używalności, opis przedmiotów umundurowania oraz okoliczności, w których funkcjonariusze występują w poszczególnych rodzajach umundurowania, oraz zapewniając, aby rodzaje i wzory umundurowania były praktyczne i estetyczne, a także umożliwiały wykorzystanie umundurowania w różnych warunkach klimatycznych i pogodowych.

9. Komendant Główny Straży Granicznej może określić, w drodze zarządzenia, normy należności umundurowania specjalistycznego dostosowanego do warunków pełnienia służby.

10. Komendant Główny Straży Granicznej może określić, w drodze zarządzenia, przypadki uzasadnione szczególnymi warunkami służby, w jakich można przydzielić dodatkowe przedmioty umundurowania, a także normy należności tych przedmiotów.”;

10) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. Funkcjonariusz otrzymuje równoważnik pieniężny za przedmioty umundurowania niewydane w naturze oraz za czyszczenie umundurowania.

2. Równoważnik pieniężny przysługuje za okres od dnia 1 kwietnia danego roku kalendarzowego do dnia 31 marca roku następnego, zwany dalej „rokiem zaopatrzeniowym”.

3. Funkcjonariuszowi mianowanemu lub przeniesionemu do służby w Straży Granicznej w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego, któremu wydaje się z dniem mianowania lub przeniesienia przedmioty umundurowania w naturze, równoważnik pieniężny przysługuje od dnia 1 kwietnia następnego roku kalendarzowego.

4. Równoważnik pieniężny wypłaca się w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, licząc od dnia powstania uprawnienia do jego wypłaty.

5. Przedmioty umundurowania są wyceniane w sposób bezwalutowy poprzez przypisanie im odpowiedniej ilości punktów przeliczeniowych w ujęciu jednostkowym, rocznym i całkowitym.

6. Równoważnik pieniężny nie przysługuje za okresy nieobecności funkcjonariusza w służbie z powodu:

- 1) urlopu wychowawczego lub bezpłatnego, o ile suma nieobecności przekroczy 30 dni kalendarzowych w ciągu roku zaopatrzeniowego;
- 2) zawieszenia funkcjonariusza w czynnościach służbowych.

7. Równoważnik pieniężny pomniejsza się w przypadku:

- 1) nieobecności funkcjonariusza w służbie z powodów, o których mowa w ust. 6;
- 2) wydania przedmiotów umundurowania w naturze, z wyjątkiem wydania przedmiotów umundurowania w związku z mianowaniem do służby w Straży Granicznej.

8. Wysokość równoważnika pieniężnego ulega jednorazowemu zwiększeniu w przypadku:

- 1) mianowania na stopień służbowy, o którym mowa w art. 51 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a, pkt 4 lit. a, d, g i h;
- 2) powołania na stanowisko Komendanta Głównego Straży Granicznej albo zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej.

9. Równoważnik pieniężny podlega zwrotowi w przypadku:

- 1) zwolnienia funkcjonariusza ze służby w Straży Granicznej w okresie służby przygotowawczej;
- 2) zwolnienia funkcjonariusza ze służby w Straży Granicznej na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 i 4;
- 3) zaistnienia okoliczności wymienionych w ust. 6 i zwolnienia funkcjonariusza ze służby w Straży Granicznej przed pomniejszeniem równoważnika pieniężnego w przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1.

10. W sprawach zwrotu równoważnika pieniężnego, o których mowa w ust. 9, wydaje się decyzję administracyjną.

11. W przypadku nieobecności funkcjonariusza w służbie z powodu urlopu wychowawczego lub bezpłatnego w dniu rozpoczęcia roku zaopatrzeniowego, wypłatę równoważnika pieniężnego zawiesza się.

12. Wznowienie zawieszonych wypłat równoważnika pieniężnego następuje w terminie miesiąca po ustaniu przyczyn nieobecności funkcjonariusza w służbie.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość równoważnika pieniężnego za przedmioty umundurowania niewydane w naturze oraz na czyszczenie umundurowania, a także podstawę i sposób jego obliczania,
- 2) sposób obliczania kwoty pomniejszenia lub podwyższenia równoważnika pieniężnego,
- 3) wartość pieniężną punktu przeliczeniowego,
- 4) tryb i termin zwracania równoważnika pieniężnego oraz sposób obliczania kwoty należnej do zwrotu,
- 5) podmioty właściwe w sprawach wypłaty i zwrotu równoważnika pieniężnego

– uwzględniając normy należności przedmiotów umundurowania, a także przypisaną poszczególnym przedmiotom oraz rodzajom umundurowania liczbę punktów przeliczeniowych.”;

11) w art. 69:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wyjazdu do krajów Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.”;

12) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. 1. Funkcjonariuszowi, który po zwolnieniu ze służby w Straży Granicznej podjął pracę, okres tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z prawa pracy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do funkcjonariusza zwolnionego ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 i 4.”;

13) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu:

„Art. 90a. 1. Funkcjonariusza można skierować do szkoły, na przeszkolenie lub na studia wyższe albo podyplomowe w kraju albo za granicą.

2. Z funkcjonariuszem w służbie stałej, którego zamierza się skierować na koszt Straży Granicznej do szkoły, na przeszkolenie realizowane poza Strażą Graniczną lub na studia wyższe albo podyplomowe w kraju albo za granicą, zawiera się umowę, jeżeli koszt ten w dniu skierowania przekracza kwotę sześciokrotności wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego w danym roku na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z późn. zm.⁶⁾).

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa wzajemne prawa i obowiązki stron związane ze skierowaniem, w szczególności warunki zwrotu kosztów poniesionych na naukę i utrzymanie funkcjonariusza, w przypadku:

- 1) nieukończenia szkoły, przeszkolenia lub studiów w wyniku uzyskania negatywnej oceny końcowej albo przerwania nauki z winy funkcjonariusza;
- 2) zwolnienia ze służby przed upływem okresu określonego w umowie z przyczyn określonych w art. 45 ust. 1 pkt 3–5, ust. 2 pkt 1, 2, 5, 6 i 8–11 oraz ust. 3.

4. Zwrot kosztów poniesionych na naukę i utrzymanie funkcjonariusza następuje w wysokości:

- 1) kosztów poniesionych przez Straż Graniczną – w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 oraz art. 45 ust. 1 pkt 3–5 i ust. 2 pkt 2 i 10;
- 2) proporcjonalnej do pozostałego, wynikającego z umowy, okresu służby pełnionej po zakończeniu nauki – w pozostałych przypadkach.

5. Koszty, o których mowa w ust. 4, nie obejmują uposażenia funkcjonariusza.”;

14) art. 91a otrzymuje brzmienie:

„Art. 91a. 1. Funkcjonariusze składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, właściwym komendantom oddziałów Straży Granicznej, komendantom ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendantom ośrodków Straży Granicznej przy nawiązywaniu lub rozwiązywaniu stosunku służbowego, corocznie oraz na ich żądanie. Komendant Główny Straży Granicznej oraz zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

2. Oświadczenie o stanie majątkowym zawiera informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach cywilnych lub spółkach prawa handlowego, posiadanych udziałach lub akcjach w tych spółkach, mieniu nabytym od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, mieniu ruchomym, innych prawach majątkowych oraz o zobowiązaniach pieniężnych. Oświadczenie to zawiera również dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub w spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

3. Pracownicy Straży Granicznej składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, na żądanie Komendanta Głównego Straży Granicznej, właściwych komendantów oddziałów Straży Granicznej, komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendantów ośrodków Straży Granicznej.

4. W przypadku konieczności złożenia corocznego oświadczenia majątkowego na podstawie przepisów odrębnych, funkcjonariusze składają jedno oświadczenie majątkowe na zasadach i w trybie określonych w tych przepisach.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 157, poz. 1314 oraz z 2015 r. poz. 1240.

5. Oświadczenia o stanie majątkowym corocznie składa się do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

6. Prawo wglądu do złożonych oświadczeń o stanie majątkowym mają: Komendant Główny Straży Granicznej, właściwi komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendanci ośrodków Straży Granicznej oraz osoby przez nich pisemnie upoważnione w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy oświadczeń.

7. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Oświadczenie o stanie majątkowym przechowuje się przez okres 10 lat od dnia jego złożenia.

8. Oświadczenie o stanie majątkowym osoby pełniącej funkcję organu Straży Granicznej jest publikowane bez jej zgody na właściwej stronie Biuletynu Informacji Publicznej, z wyłączeniem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia, numeru PESEL, miejsca zamieszkania i miejsca położenia nieruchomości.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym, sposób analizy ich zgodności ze stanem faktycznym, a także wzór oświadczenia o stanie majątkowym wraz z objaśnieniami co do miejsca i terminu jego składania oraz pouczeniem o odpowiedzialności za podanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym oraz tryb publikowania oświadczeń, o których mowa w ust. 8, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem, o których mowa w ust. 1–3, a także konieczność ujednocnienia formy przekazywanych informacji oraz zapewnienia zupełności i przejrzystości przedstawianych informacji.”;

15) w art. 117a:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2–4 w brzmieniu:

„2. W przypadku zagranicznych podróży służbowych odbywanych przez funkcjonariuszy w ramach programów i projektów realizowanych przez Straż Graniczną z wykorzystaniem środków finansowych pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi stosuje się odpowiednio rozwiązania obowiązujące dla tych programów i projektów.

3. Do zagranicznych podróży służbowych odbywanych przez funkcjonariuszy w ramach działań przeprowadzanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, zwaną dalej „Agencją Frontex”, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającym Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2007/2004”, stosuje się wysokość stawek diet dziennych określonych w przepisach Unii Europejskiej, odpowiadających pełnej wysokości diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję Frontex.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do pracowników Straży Granicznej, jeżeli odbywają zagraniczne podróże służbowe określone w tych przepisach.”;

16) w art. 117b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi, który na podstawie odrębnych przepisów wykonuje stałe zadania służbowe poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków. Stałe wykonywanie zadań służbowych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wymiarze czasu nieprzekraczającym 24 godzin, nie stanowi podróży służbowej w rozumieniu przepisów, o których mowa w art. 117a ust. 1–3.”;

17) art. 147o otrzymuje brzmienie:

„Art. 147o. 1. Funkcjonariusze wchodzący w skład krajowej rezerwy ekspertów mogą zostać delegowani do europejskich zespołów straży granicznej w rozumieniu rozporządzenia nr 2007/2004 w celu udziału:

- 1) w szybkich interwencjach realizowanych przez zespoły szybkiej interwencji na granicy utworzone i działające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określającym uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 863/2007”;

2) we wspólnych operacjach i projektach pilotażowych przeprowadzanych zgodnie z rozporządzeniem nr 2007/2004.

2. Komendant Główny Straży Granicznej określa, w drodze decyzji, skład krajowej rezerwy ekspertów, o której mowa w ust. 1.

3. Komendant Główny Straży Granicznej deleguje lub odmawia delegowania funkcjonariusza do europejskich zespołów straży granicznej, na zasadach określonych odpowiednio w rozporządzeniu nr 863/2007 albo rozporządzeniu nr 2007/2004.”;

18) w art. 147p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant Główny Straży Granicznej może udostępnić Agencji Frontex sprzęt techniczny będący w zarządzie Straży Granicznej w celu włączenia do centralnego rejestru dostępnego wyposażenia technicznego oraz wykorzystania w trakcie wspólnych działań koordynowanych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem nr 2007/2004, w tym poza granicami państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, 774 i 870) po art. 20f dodaje się art. 20g w brzmieniu:

„Art. 20g. 1. W pasie drogowym dróg, o których mowa w art. 2 ust. 1, na obszarze strefy nadgranicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930 i 1336) Straż Graniczna w związku z realizacją zadań określonych w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.⁷⁾) może instalować stacjonarne urządzenia służące do obserwacji i rejestracji obrazu zdarzeń na drogach.

2. Instalacja urządzeń, o których mowa w ust. 1, odbywa się w sposób niepowodujący zagrożeń dla bezpieczeństwa użytkowników drogi, po uzgodnieniu z zarządcą drogi warunków, jakie należy spełnić w tym zakresie. Uzgodnienie następuje w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, licząc od dnia przekazania przez Straż Graniczną propozycji lokalizacji urządzeń.

3. Straż Graniczna może zlecać w swoim imieniu innym podmiotom: instalację, usunięcie, a także obsługę techniczną obejmującą naprawę, remont i wymianę urządzeń, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisów art. 40 ust. 1 i 3 nie stosuje się do zajęcia pasa drogowego przez Straż Graniczną w związku z realizacją zadań określonych w ust. 1.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za ochronę granicy państwowej na lądzie i na morzu oraz kontrolę ruchu granicznego, w zakresie określonym w odrębnych przepisach.”.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadania ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 1, wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej.”;

2) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Pasem drogi granicznej jest obszar o szerokości 15 metrów, licząc w głąb kraju od linii granicy państwowej lub od brzegu wód granicznych albo brzegu morskiego.

2. W pasie drogi granicznej umieszcza się w dobrze widocznych miejscach tablice z napisem:

- 1) „Granica państwa” – na granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”;
- 2) „Granica państwa przekraczanie zabronione” – na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1322 i 1336.

3. Jeżeli wynika to bezpośrednio z potrzeb związanych z ochroną granicy państwowej lub kontrolą ruchu granicznego, wojewoda, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii właściwego miejscowo komendanta oddziału Straży Granicznej, może wprowadzić zakaz przebywania na niektórych odcinkach pasa drogi granicznej na:

- 1) granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen;
- 2) granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen – w razie tymczasowego przywrócenia lub przedłużenia kontroli granicznej osób przekraczających tę granicę, w okresie, na który kontrola została przywrócona lub przedłużona.

4. Zakazu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się do właścicieli lub użytkowników gruntów położonych w pasie drogi granicznej.

5. Zakazu, o którym mowa w ust. 3, nie wprowadza się na oznakowanych szlakach turystycznych, brzegu morskim i w kąpieliskach.

6. Pas drogi granicznej w miejscach, w których jest wprowadzony zakaz przebywania, oznacza się w dobrze widocznych miejscach tablicami z napisem „Pas drogi granicznej – wejście zabronione”.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory tablic, o których mowa w ust. 2 i 6, oraz sposób ich utrzymywania przez właściwych miejscowo komendantów oddziałów Straży Granicznej, uwzględniając konieczność należytego oznaczenia przebiegu granicy państwowej oraz pasa drogi granicznej w miejscach, w których jest wprowadzony zakaz przebywania.”;

3) w art. 14:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekraczanie granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen następuje na zasadach określonych w kodeksie granicznym Schengen.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku tymczasowego przywrócenia lub przedłużenia kontroli granicznej osób na granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen do tej kontroli stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące kontroli granicznej na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen.”;

4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby przekraczające granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen są obowiązane poddać się kontroli granicznej, w zakresie określonym kodeksem granicznym Schengen oraz innymi przepisami odrębnymi, wykonywanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej.”;

5) w art. 16 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przejścia graniczne, rodzaj ruchu dozwolonego w tych przejściach oraz czas ich otwarcia.”;

6) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda jest zobowiązany do stałego utrzymywania drogowych, kolejowych, morskich i rzecznych przejść granicznych, przejść granicznych przeznaczonych wyłącznie dla małego ruchu granicznego, przejść turystycznych, przejść granicznych na szlakach turystycznych przecinających granicę państwową, miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych oraz punktów nocnego postoju na rzekach granicznych znajdujących się na obszarze województwa w stanie umożliwiającym przeprowadzenie sprawnej i skutecznej kontroli bezpieczeństwa, granicznej, celnej, sanitarnej, weterynaryjnej, fitosanitarnej, chemicznej i radiometrycznej oraz jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wojewoda jest zobowiązany do stałego utrzymywania lotniczych przejść granicznych w stanie umożliwiającym przeprowadzanie sprawnej i skutecznej kontroli pirotechnicznej oraz kontroli, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem kontroli bezpieczeństwa wykonywanej przez zarządzającego lotniskiem lub inny uprawniony podmiot, na zasadach określonych w przepisach dotyczących ochrony lotnictwa cywilnego.”;

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Wojewoda nie ponosi kosztów utrzymania pomieszczeń, miejsc i powierzchni niezwiązanych z przeprowadzaniem kontroli, o których mowa w ust. 1 i 1a, w lotniczych, kolejowych, morskich i rzecznych przejściach granicznych.”;

7) art. 17c–17e otrzymują brzmienie:

„Art. 17c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, w przypadkach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określającym uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 863/2007”, może wystąpić do Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej o oddelegowanie na czas określony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej europejskich zespołów straży granicznej w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2007/2004”, do udziału w szybkiej interwencji.

Art. 17d. Funkcjonariusze straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej wchodzący w skład europejskich zespołów straży granicznej na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen wykonują zadania w ramach:

- 1) szybkich interwencji, realizowanych przez zespoły szybkiej interwencji na granicy, zgodnie z przepisami krajowymi odnoszącymi się do funkcjonariuszy Straży Granicznej, w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 863/2007;
- 2) wspólnych operacji lub projektów pilotażowych zgodnie z przepisami krajowymi odnoszącymi się do funkcjonariuszy Straży Granicznej, w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 2007/2004.

Art. 17e. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie dotyczącym szybkich interwencji, wspólnych operacji lub projektów pilotażowych wykonuje zadania krajowego punktu kontaktowego właściwego w sprawach komunikacji z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej oraz uzgadnia plany operacyjne.

2. Komendant Główny Straży Granicznej może zgłaszać Agencji, o której mowa w ust. 1, propozycje wspólnych operacji lub projektów pilotażowych oraz występować o ich zakończenie, a także udzielać zgody na udział obserwatorów z państw trzecich w działaniach Agencji określonych w rozporządzeniu nr 2007/2004.”;

8) po art. 17f dodaje się art. 17g w brzmieniu:

„Art. 17g. Komendant Główny Straży Granicznej wykonuje zadania Krajowego Ośrodka Koordynacji do Spraw Eurosur na zasadach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 z dnia 22 października 2013 r. ustanawiającym europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) (Dz. Urz. UE L 295 z 06.11.2013, str. 11).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2015 r. poz. 611 i 1320) po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:

„Art. 86a. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia funkcjonariusze Straży Granicznej mają prawo żądać poddania się badaniu na zawartość w organizmie alkoholu lub środka odurzającego przez prowadzącego statek w ruchu wodnym.

2. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności alkoholu lub środka odurzającego stosuje się odpowiednio art. 129i oraz art. 129j ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁸⁾.”.

Art. 5. 1. Do funkcjonariusza Straży Granicznej, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest delegowany na podstawie art. 40 ust. 1 albo ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 40 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, do czasu upływu okresu 2 lat, o którym mowa w tym przepisie, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do funkcjonariusza Straży Granicznej, któremu do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął okres 2 lat od dnia zakończenia delegowania, o którym mowa w art. 40 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do dnia upływu tego okresu przepisy dotychczasowe.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970 oraz z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326 i 1335.

Art. 6. Do spraw określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 65 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych do dnia 1 kwietnia 2016 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Przedmioty umundurowania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 65 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą być wydawane i noszone do dnia 31 marca 2020 r. na dotychczasowych zasadach.

Art. 8. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, związane z realizacją zadań określonych w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, zachowują ważność.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 91a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 91a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 9 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 9 i 10, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*